

A háboru után a szabad kereskedelemre bizzák a kész gyártmányok beszerzését.

— A szegedi Lloyd a központok ellen. — Felirat a kereskedelmi és átmenetigazdasági miniszterhez. —

(Saját tudósítónktól.) A Lloyd kereskedelmi bizottsága egyik legutóbbi ülésén Aczél Géza vezetésével a kereskedelemnek és az árubeszerzésnek a háboru utáni helyzetével foglalkozott. Az ülés határozatához képest az egyesület most a következő felirattal fordult a kereskedelmi és átmenetigazdasági miniszterhez:

— Jogos aggodalommal tekint a hazai kereskedelem zöme az áldatlan jelenből a bizonytalan jövőbe. Megbénítva a háborus viszonyok szülte alakulatok által, bizakodva várja azon időpontot, melyben a kormány bölcsesége megszabadítja azon béklyóktól, melyeket a kényszerűség okozta körülmények reá raktak. A különböző központok megteremtése a háboru alatt nagyrészt elkerülhető nem volt, de az ezek működéséből merített tapasztalatok bebizonyították azt, hogy ezen központok, dacára annak, hogy azok némelyike mintaszerűleg volt szervezve és mintaszerűleg működtek, nem bírják helyettesíteni a szabad kereskedelmet, mely mozgékonyságával, találékonyságával és szaktudásával jobban, olcsóbban és megfizetőbb módon bírja ellátni a közfogyasztást, nivellálni a kereslet és kínálat kiegyenlítő törvénye felhasználásával azon zökkenéseket, melyek ma állandóan napirenden vannak, ha ez utóbbiak részben az abnormális viszonyokban is lelik magyarázatukat.

— A szerzett tapasztalatokból azon tanuságot kell, hogy a mérvadó tényezők leszűrjék, hogy a központok, melyeket a háborus viszonyok szültek, mind szükséges rosszak, tehát nem is tartandók tovább fenn, mint ameddig ezen viszonyok fennállanak, annál kevésbé állandósítandók.

— Alulírott társulat kereskedelmi bizottsága legutóbb tartott értekezletén fenti tekintetek figyelembevételével tárgyalás alá vette Szeged kereskedelmének áruikkal leendő ellátását a béke bekövetkeztével és ezen tanácskozás eredményeként bátorodunk jelen előterjesztésünket Nagyméltóságod elé bocsájtani.

Nem hunyhatunk szemet azon óriási

nehézségek előtt, melyek e téren mutatkoznak. Az árucikkek állandó apadása ma már egyesek teljes hiányához vezetett és félt, hogy a háboru hosszú húzódása tökéletes nincsetlenséget fog ez irányban eredményezni. Így tehát a béke beálltával óriási szükséglettel fogunk szemben állani, mely legalább a legszorgosabb és nélkülözhetetlenebb árucikkek lehető gyors beszerzését fogja — ul-hatatlanul — szükségessé tenni. A külföldről eszközleendő behozatalt valutáris és forgalmi szempontok fogják megnehezíteni és ezek egységes irányítást valószínűsítene a viszonyok felületes elbírálása mellett. Azonban ha a dolog mélyére hatolunk, akkor azon meggyőződésre kell hogy jussunk, hogy a kész gyártmányok az egységes irányítással ugyiszlóval vele járó központosítás mellett alig-alig lesznek megfelelő módon beszerezhetők.

Ugyanis ezen kérdés nem ugyanazon szempontok szerint bírálendő el, mint a nyers áruk beszerzése. Ez utóbbiak beszerzésénél a monarchia két államának, sőt talán német szövetségesünkkel való karöltött működése fog legmegfelelőbbnek bizonyulni.

A kész gyártmányok sokfélesége, minőségi különbségei és a beszerzési piacok nagy száma lehetetlennek tüntettk fel azt, hogy ezek központilag szerezhetők be. Ezen meggyőződésünk arra indít bennünket, hogy Nagyméltóságodhoz, kinek gondjára vannak bízva a kereskedelem érdekei, azon kéréssel forduljunk, miszerint odahatni méltóztassék, hogy a kész gyártmányok beszerzése a szabad kereskedelemre bízassék és e téren a kereskedők szabad érvényesülése tévessék lehetővé, természetesen kellő állami ellenőrzés mellett, melyet különösen a valutáris és forgalmi szempontok fognak szükségessé tenni. Azon korlátozások, melyek határait a legszorgosabb szükségleteknél a beszerzés sorrendjének megállapítása, az orszagszerte való igazságos elosztás mikéntje fogja megszabni, sok más detailkérdéssel egyetemben, speciális tanácskozások tárgyát kell hogy képezze. Ezek megejtése alkalmával mi is felajánljuk Nagyméltóságodnak szerény szak tudásunkat.

Javult a szegedi tejellátás.

(Saját tudósítónktól.) A sok rossz hír után végre egy jó is jön: a tejmizériák, a melyeket nem kell külön ismertetnünk, részben orvoslást nyertek. Ezidőszerint Szegeden a háboru által lefokozott igényeknek megfelelőleg a közönség tejellátása biztosítva van. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy hővelkednénk e drága folyadékban, de nem jelenti azt sem, hogy azok, akiknek a tej ugyiszlóval egvedüli táplálékuk, nem tudnak, vagy csak nagy nehézségek árán tudnak tejhez hozzájutni.

Jelenleg 1500 liter teire van Szegeden elengedhetlen, égető szükség, 1500 liter tejet kell a város hatóságának biztosítani, hogy az állapotos és szoptató anyák, csecsemők és gyermekek, valamint a nagyon súlyosan beteg emberek mindennap megkaphassák az őket megillető naponkénti tejmenntiséget. A napi 1500 liter tej behozatalát nehéz volt biztosítani. A központi tejszarnok, miután abban az időben a közlelmezési kormány még nem engedélyezte a budapesti tejárakat, kénytelen volt legnagyobb szállítótól megválni, a kik olyan helyekre szerződtek, ahol magasabb árakat kaphattak. Volt idő, hogy a szegedi központi tejszarnok nem kapott naponként több tejet 4—500 liternél. Ilyen viszonyok között történt meg a központi tejszarnoknak a közlelmezési osztály keretébe való bele-

illesztése. Természetes, hogy nagy zavarokkal kellett küzdeni. Végre a város ismételt fölterjesztéseire a közlelmezési kormány engedélyt adott arra, hogy a makszimális árakat a budapesti makszimális árakhoz mérten állapítsa meg a hatóság. Később pedig engedélyezte azt is, hogy a környékbeli községek fölös tejmenntiségét rekvirálhassa a város. Ezzel billent helyre a nagyon is megzavart egyensúly és ez teremtet olvan állapotot, hogy most már a legszükségesebbeket nem kell nélkülöznünk. A tejellátás mai állapotáról egyébként így nyilatkozott dr. Somogyi Szilveszter polgármester:

— Több környékbeli község fölös tejkészletét rekvirálta a város a közlelmezési kormány engedélyével. Ezzel a menntiséggel, valamint azzal, amelyet az uradalnak szállítanak a központi tejszarnoknak, el bírják látni a szoptató és állapotos anyákat, a gyermekeket és azokat a súlyos beteg embereket, akiknek annyira fontos a tej, hogy nélkülül meghalának. Nem jut persze tej igen sokaknak és így panasz most is van, de hiszen legyen bármilyen ideális rend valahol, panaszok mégis csak akad. Ez közös emberi gyöngeség és nem tudunk ellene semmit tenni. Jogunk lenne ugyan lefoglalni a várméltóságnál a városba jövő tejmenntiségeket, ezt azonban nem akarjuk megtenni, mert akkor

elmarad minden tej a városból. Nem akartuk lefoglalni a helybeli tehenesgazdák fölös tejmenntiségét sem. Fölshíltottunk azonban mindenkit, hogy aki a fölös tejmenntiségét felajánlja a városnak, minden napi egy liter tej után havonként 15 kilogramm korpát fog kapni tehene eltartására a várostól. Persze, hogy a fölshívás a pusztába kiáltó szava maradt, egyetlen tehenesgazda sem hajlandó a városnak adni fölös tejmenntiségét.

Ezidőszerint Szegeden 1500 liter tej kell naponként arra a célra, hogy a szoptató és állapotos anyákat, gyermekeket, valamint a súlyos betegeket elláthassuk. Nagyon szép és nagy eredmény, hogy ezek ellátását biztosítani tudtuk. Lehet, hogy ezt az eredményt később még fokozni tudjuk. Mi mindent elkövetünk arra nézve, hogy a város közönsége lehetőleg ne nélkülözzön semmi téren.

A birodalmi gyűlés költségvetés vitája.

Berlin, február 27. A birodalmi gyűlés folytatta a költségvetés vitáját. Stresemann képviselő azt hiszi, hogy ellenmondás nélkül megállapítja, hogy Románia nem érdemli meg, hogy vele szemben kiméletet gyakoroljanak. Állást foglal amellett, hogy Romániától kártérítést követeljenek, melyet nem kell készpénzben, hanem gazdasági szerződések formájában megtéríteni. Végül kifejti aggodalmát afelett, hogy a kancellár tárgyalásra hívja meg a belga kormányt és ezzel a belga kérdést ki akarja kapcsolni a békekérdések egész komplexumából.

A román béketárgyalásokon Andrassy nem vesz részt.

Bécs, február 27. Gróf Andrassy Gyula, akit tegnap este hosszú magánkihallgatáson fogadott a király, a mai délelőttöt még Bécsben tölti és csak délután megy vissza Budapestre. Arról, hogy Andrassy vagy az országgyűlési pártok más vezére a béketárgyalásokon való részvétel céljából Bukarestbe utazzék, szó sincs. Ha valaki a hivatalos tárgyaló feleken kívül megjelenik a békekonferencián, az csak Wekerle Sándor miniszterelnök lehet. De az ő elutazása is bizonytalan még. Eddig nem is történt ebben a tekintetben semmiféle diszpozíció. A magyar és az osztrák kormány egyébként naponként kimerítő tudósítást kap Bukarestből. Így az este is hosszú sifirozott táviratban számolt be a bukaresti delegáció legutóbbi tárgyalásairól.

Német lapok az orosz engedekekenységről.

Berlin, február 27. A német—orosz békefeltételekről a Berliner Tageblatt ezeket mondja: A mi módszerünk nagyon hatásosnak bizonyul. Trockij és Joffe már utban vannak BresztLitovszk felé és ott mindent alá fognak írni az első cikket is, amely szerint Oroszország és Németország ezentul békében és barátságban szándékozik élni. Tulnagyréményeket a barátságos érülethez mindazonáltal nem üzhetünk. A Lokalanzeiger írja: Örömmel látjuk, hogy az a kijelentés, hogy megsemmisítésünkre törekvő ellenségeinknek nem adhatunk menedéklevelet a háboru meghosszabbítására, több volt pusztá frázisnál. A Morgenpost Scheidemann tegnapi beszédét szónoki remekműnek mondja, de nem csatlakozik a szocialista vezér azon nézetéhez, hogy az Oroszországnak kiszabott békefeltételek állandó ellenségeskedést fognak maguk után vonni. (M. T. I.)